

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 734/2013

av den 22 juli 2013

om ändring av förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 109,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Mot bakgrund av att en grundlig modernisering av reglerna om statligt stöd ska bidra både till genomförandet av Europa 2020-strategin för tillväxt⁽¹⁾ och till konsolideringen av de offentliga finanserna bör artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) tillämpas effektivt och enhetligt i hela unionen. Genom rådets förordning (EG) nr 659/1999⁽²⁾ kodifierades och förstärktes kommissionens tidigare praxis för att öka den rättsliga förutsebarheten och stödja utvecklingen av politiken för statligt stöd i en öppen miljö. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av förordningen och den senaste tidens utveckling, t.ex. utvidgningen av unionen och ekonomi- och finanskrisen, bör vissa aspekter av förordning (EG) nr 659/1999 ändras för att kommissionen ska kunna arbeta effektivare.

(2) För att bedöma om ett anmält eller olagligt statligt stöd är förenligt med den inre marknaden, där kommissionen har exklusiv behörighet enligt artikel 108 i EUF-fördraget, bör man se till att kommissionen för att kunna genomdriva reglerna om statligt stöd har befogenhet att begära all nödvändig marknadsinformation från medlemsstater, företag eller företagssammanslutningar, om den hyser tvivel om den berörda åtgärdens förenlighet med

unionens regler och därför har inlett ett formellt granskningsförfarande. Kommissionen bör särskilt utnyttja denna befogenhet i de fall där en omfattande materiell bedömning verkar vara nödvändig. När kommissionen fattar beslut om att eventuellt utnyttja denna befogenhet, bör den ta hänsyn till den preliminära granskningens längd.

(3) För att bedöma en stödåtgärds förenlighet med den inre marknaden efter det att det formella granskningsförfarandet har inletts, särskilt vad gäller tekniskt komplicerade fall som är föremål för en materiell bedömning, bör kommissionen genom en enkel begäran eller genom beslut kunna begära att en medlemsstat, ett företag eller en företagssammanslutning lägger fram all marknadsinformation som den behöver för att kunna slutföra sin bedömning, om de upplysningar som den berörda medlemsstaten tillhandahåller under den preliminära granskningen inte är tillräckliga. Detta bör ske med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen, särskilt för små och medelstora företag.

(4) Med tanke på det särskilda förhållandet mellan stödmottagarna och den berörda medlemsstaten bör kommissionen kunna begära upplysningar från en stödmottagare enbart efter överenskommelse med den berörda medlemsstaten. Att mottagaren av en viss stödåtgärd tillhandahåller upplysningar utgör inte rättslig grund för bilaterala förhandlingar mellan kommissionen och mottagaren i fråga.

(5) Kommissionen bör välja ut de mottagare till vilka en begäran om upplysningar riktas utifrån objektiva kriterier, beroende på omständigheterna i varje enskilt ärende, och samtidigt se till att urvalet av uppgiftslämnare är representativt inom varje kategori, om begäran lämnas till ett urval företag eller företagssammanslutningar. De upplysningar som begärs bör främst vara faktauppgifter om företaget eller marknaden och faktabaserade analyser av hur marknaden fungerar.

(6) Kommissionen bör i egenskap av den som inlett förfarandet vara ansvarig för kontrollen av både överföringen av upplysningar från medlemsstaterna, företag och företagssammanslutningar och den konfidentialitet som gjorts gällande i samband med att uppgifter lämnas.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen, *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla*, 3.3.2010, KOM(2010) 2020 slutlig.

⁽²⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

- (7) Kommissionen bör ha möjlighet att säkerställa efterlevnaden av en begäran om upplysningar som den skickar till ett företag eller en företagssammanslutning genom att ålägga proportionella böter eller viten. När kommissionen fastställer storleken på böter och viten, bör den ta vederbörlig hänsyn till proportionalitets- och lämplighetsprinciperna, särskilt för små och medelstora företag. Rättigheterna för de parter som uppmanas att lämna upplysningar bör skyddas genom att de ges tillfälle att lägga fram sina synpunkter, innan något beslut om att ålägga böter eller viten fattas. Europeiska unionens domstol bör ha obegränsad behörighet i fråga om sådana böter och viten i enlighet med artikel 261 i EUF-fördraget.
- (8) Kommissionen bör, med hänsyn till proportionalitets- och lämplighetsprinciperna, ha möjlighet att reducera vitesbeloppet eller helt bortse från vitet när mottagarna av begäran om upplysningar tillhandahåller de upplysningar som begärts, även om detta sker efter det att tidsfristen löpt ut.
- (9) Böter och viten är inte tillämpliga på medlemsstaterna, eftersom de är skyldiga att samarbeta lojalt med kommissionen i enlighet med artikel 4 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och att lämna all information som krävs till kommissionen för att denna ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt förordning (EG) nr 659/1999.
- (10) För att skydda rätten till försvar för den berörda medlemsstaten bör den erhålla kopior av de begäranden om upplysningar som skickas till andra medlemsstater, företag eller företagssammanslutningar och kunna lämna sina kommentarer till mottagna synpunkter. Den bör också underrättas om namnen på de företag och företagssammanslutningar som hörts, om dessa enheter inte påtalat ett berättigat intresse av att deras identitet skyddas.
- (11) Kommissionen bör ta hänsyn till företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter. Den bör inte i ett beslut kunna använda konfidentiella upplysningar från uppgiftslämnare, om dessa upplysningar inte kan aggregeras eller på något annat sätt anonymiseras, såvida den inte tidigare har fått uppgiftslämnarnas samtycke till att lämna ut dessa upplysningar till den berörda medlemsstaten.
- (12) I fall där upplysningar som markerats som konfidentiella inte verkar omfattas av tystnadsplikt bör det införas rutiner, som ger kommissionen möjlighet att avgöra i vilken utsträckning sådana upplysningar kan lämnas ut. I varje sådant beslut om att inte godta ett påstående om att upplysningar är konfidentiella bör det anges en period vid utgången av vilken upplysningarna kommer att lämnas ut, så att uppgiftslämnare kan utnyttja ett eventuellt rättsligt skydd som står till dennes förfogande, inklusive eventuella interimistiska åtgärder.
- (13) Kommissionen bör ha möjlighet att på eget initiativ granska upplysningar om olagligt stöd, oavsett från vilken källa de kommer, för att garantera efterlevnad av artikel 108 i EUF-fördraget, särskilt efterlevnaden av anmälningsskyldigheten och bestämmelsen om genomförandeförbud i artikel 108.3 i EUF-fördraget, samt för att bedöma ett stöds förenlighet med den inre marknaden. I detta sammanhang utgör klagomål en viktig informationskälla för upptäckt av överträdelser av unionens regler om statligt stöd.
- (14) För att förbättra kvaliteten på de klagomål som lämnas in till kommissionen och samtidigt öka insynen och den rättsliga förutsebarheten är det lämpligt att fastställa de villkor som ett klagomål bör uppfylla för att kommissionen ska få upplysningar om det påstådda olagliga stödet och kunna sätta i gång den preliminära granskningen. Framställningar som inte uppfyller dessa krav bör behandlas som allmän marknadsinformation och behöver inte nödvändigtvis leda till utredningar på eget initiativ.
- (15) Klagande bör åläggas att visa att de är berörda parter i den mening som avses i artikel 108.2 i EUF-fördraget och artikel 1 h i förordning (EG) nr 659/1999. De bör också åläggas att lämna en viss mängd upplysningar i en form som kommissionen bör ges befogenhet att fastställa i en genomförandebestämmelse. För att inte avskräcka potentiella klagande bör den genomförandebestämmelsen ta hänsyn till att det inte bör ställas för betungande krav på berörda parter i samband med inlämnande av klagomål.
- (16) Av rättssäkerhetsskäl är det lämpligt att fastställa preskriptionstider för åläggande och verkställighet av böter och viten.

(17) För att säkerställa att kommissionen behandlar liknande frågor på ett enhetligt sätt på hela den inre marknaden bör kommissionens nuvarande befogenheter kompletteras med en särskild rättslig grund för att inleda utredningar av branscher eller vissa stödinstrument i flera medlemsstater. Av proportionalitetsskäl och mot bakgrund av den administrativa börda som sådana utredningar medför bör branscutredningar enbart genomföras när de upplysningar som finns tillgängliga ger rimlig anledning att misstänka att statliga stödåtgärder inom en viss sektor avsevärt kan begränsa eller snedvrída konkurrensen på den inre marknaden i flera medlemsstater eller att befintliga stödåtgärder inom en viss sektor i flera medlemsstater inte är eller inte längre är förenliga med den inre marknaden. Sådana utredningar skulle göra det möjligt för kommissionen att på ett effektivt och öppet sätt hantera problem av övergripande art på området statligt stöd och på förhand få en helhetsbild av sektorn i fråga.

(18) En konsekvent tillämpning av reglerna om statligt stöd kräver att det fastställs former för samarbete mellan medlemsstaternas domstolar och kommissionen. Ett sådant samarbete är relevant för alla domstolar i medlemsstaterna som tillämpar artiklarna 107.1 och 108 i EUF-fördraget. I synnerhet bör de nationella domstolarna kunna vända sig till kommissionen för att få information om eller synpunkter på tillämpningen av reglerna om statligt stöd. Kommissionen bör också ges möjlighet att lämna skriftliga eller muntliga yttranden till domstolar som är skyldiga att tillämpa artikel 107.1 eller artikel 108 i EUF-fördraget. När kommissionen i detta avseende bistår de nationella domstolarna bör den handla i enlighet med sin plikt att tillvarata allmänintresset.

(19) Kommissionens yttranden och synpunkter bör inte påverka tillämpningen av artikel 267 i EUF-fördraget och är inte rättsligt bindande för de nationella domstolarna. Dessa bör lämnas inom ramen för nationella processuella regler och förfaranden, däribland sådana som garanterar parternas rättigheter, med full respekt för de nationella domstolarnas oberoende. Yttranden som kommissionen lämnar in på eget initiativ bör begränsas till fall som är avgörande för att artiklarna 107.1 och 108 i EUF-fördraget ska tillämpas konsekvent, särskilt i fall som är avgörande för tillämpningen av eller den ytterligare utvecklingen av rättspraxis för unionens regler för statligt stöd.

(20) I syfte att garantera insyn och rättssäkerhet bör information om kommissionens beslut offentliggöras. Det är därför lämpligt att offentliggöra beslut om böter eller viten, eftersom de påverkar de berörda källornas intressen. När kommissionen offentliggör sina beslut bör den respektera reglerna om tystnadsplikt i enlighet med artikel 339 i EUF-fördraget, inbegripet skyddet av konfidentiell information och personuppgifter.

(21) Kommissionen bör i nära samarbete med rådgivande kommittén för statligt stöd kunna anta tillämpningsföreskrifter med närmare bestämmelser om utformningen av, innehållet i och övriga kriterier för de klagomål som inges i enlighet med förordning (EG) nr 659/1999.

(22) Förordning (EG) nr 659/1999 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 659/1999 ska ändras på följande sätt:

1. Förordningens rubrik ska ersättas med följande:

"RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 659/1999 AV DEN 22 MARS 1999 OM TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER FÖR ARTIKEL 108 I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONENS FUNKTIONSSÄTT"

2. Rubriken till artikel 5 ska ersättas med följande:

"Begäran om upplysningar riktad till den anmälade medlemsstaten"

3. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 6a

Begäran om upplysningar riktad till andra källor

1. När det formella granskningsförfarandet enligt artikel 6 har inletts får kommissionen, särskilt vad gäller tekniskt komplicerade åtgärder som är föremål för en materiell bedömning, kräva, om de upplysningar som den berörda medlemsstaten tillhandahållit under den preliminära granskningen inte är tillräckliga, att en annan medlemsstat, ett företag eller en företagssammanslutning lämnar all den marknadsinformation kommissionen behöver för att kunna slutföra sin bedömning av åtgärden med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen, särskilt för små och medelstora företag.

2. Kommissionen får enbart begära upplysningar
 - a) om dessa begränsas till formella granskningsförfaranden som enligt kommissionen hittills varit ineffektiva, och
 - b) vad gäller stödmottagare, om den berörda medlemsstaten samtycker till begäran.

3. Det företag eller de företagssammanslutningar som lämnar upplysningar till följd av en begäran från kommissionen om marknadsinformation på grundval av punkterna 6 och 7 ska lämna sitt svar samtidigt till kommissionen och den berörda medlemsstaten, om de dokument som tillhandahålls inte innehåller upplysningar som är konfidentiella i förhållande till den medlemsstaten.

Kommissionen ska leda och övervaka överföringen av upplysningar mellan berörda medlemsstater, företag eller företagssammanslutningar och kontrollera den konfidentialitet som gjorts gällande i fråga om de upplysningar som överlämnas.

4. Kommissionen ska enbart begära upplysningar från en medlemsstat, ett företag eller en företagssammanslutning som berörs av begäran.

5. Medlemsstaterna ska lämna upplysningarna på grundval av en enkel begäran och inom en av kommissionen föreskriven tidsfrist som normalt inte ska överskrida en månad. Om den berörda medlemsstaten inte lämnar de begärda upplysningarna inom den tidsfristen eller om den lämnar ofullständiga upplysningar, ska kommissionen sända en påminnelse.

6. Kommissionen får genom en enkel begäran begära att ett företag eller en företagssammanslutning lämnar upplysningar. När kommissionen skickar en enkel begäran om upplysningar till ett företag eller en företagssammanslutning ska den ange den rättsliga grunden och syftet med begäran, precisera vilka upplysningar som begärs och föreskriva en rimlig tidsfrist inom vilken upplysningarna ska lämnas. Den ska också hänvisa till de böter som föreskrivs i artikel 6b.1 för lämnande av oriktiga eller vilseledande upplysningar.

7. Kommissionen får genom beslut begära att ett företag eller en företagssammanslutning lämnar upplysningar. När

kommissionen genom beslut kräver att ett företag eller en företagssammanslutning ska lämna upplysningar, ska den ange den rättsliga grunden för och syftet med begäran, precisera vilka upplysningar som begärs och föreskriva en rimlig tidsfrist inom vilken upplysningarna ska lämnas. Den ska också ange de böter som föreskrivs i artikel 6b.1 samt ska ange eller förelägga de vite som föreskrivs i artikel 6b.2, beroende på vad som är lämpligt. Vidare ska den upplysa om företagets eller företagssammanslutningens rätt att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol.

8. När kommissionen utfärdar en begäran i enlighet med punkt 1 eller 6, eller antar ett beslut i enlighet med punkt 7 ska den även samtidigt tillhandahålla den berörda medlemsstaten en kopia av denna. Kommissionen ska ange vilka kriterier som den tillämpade för att välja mottagare av en begäran om upplysningar eller för beslutet.

9. Företagens ägare eller deras företrädare eller, när det gäller juridiska personer, bolag, företag eller föreningar som inte är juridiska personer, de som är utsedda att företräda dem enligt lag eller stadgar ska på deras vägnar lämna de efterfrågade eller begärda upplysningarna. I behörig ordning befullmäktigade personer får lämna de begärda upplysningarna på sina huvudmäns vägnar. De senare ska förbli ansvariga fullt ut, om de upplysningar som lämnas är ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.

Artikel 6b

Böter och vite

1. Kommissionen får i den mån det anses nödvändigt och rimligt genom beslut ålägga företag eller företagssammanslutningar böter på högst 1 % av deras föregående räkenskapsårs sammanlagda omsättning, om de uppsåtligt eller av grov oaktsamhet

- a) lämnar oriktiga eller vilseledande upplysningar som svar på en begäran enligt artikel 6a.6,
- b) lämnar oriktiga, ofullständiga eller vilseledande upplysningar som svar på ett beslut som antagits enligt artikel 6a.7, eller inte lämnar upplysningarna inom den föreskrivna tidsfristen.

2. Kommissionen får genom beslut förelägga företag eller företagssammanslutningar vite, om företaget eller företagssammanslutningarna inte lämnar fullständiga och riktiga upplysningar enligt begäran av kommissionen genom beslut som antagits enligt artikel 6a.7.

Vitet får inte överstiga 5 % av det berörda företags eller sammanslutningens genomsnittliga dagsomsättning under det föregående räkenskapsåret för varje arbetsdag som dröjsmålet varar, beräknat från den dag som anges i beslutet, till dess att det lämnar fullständiga och riktiga upplysningar enligt kommissionens förfrågan eller begäran.

3. När bötes- eller vitesbeloppet fastställs ska hänsyn tas till överträdelsens art, hur allvarlig den är och hur länge den har pågått med hänsyn till proportionalitets- och lämplighetsprinciperna särskilt för små och medelstora företag.

4. Om företagen eller företagssammanslutningarna har fullgjort den skyldighet för vars uppfyllande vitet har förelagts, får kommissionen reducera det slutliga vitet till ett belopp som är lägre jämfört med det ursprungliga beslutet om att förelägga vite. Kommissionen får även helt bortse från alla viten som utdömts.

5. Innan kommissionen antar några beslut i enlighet med punkterna 1 eller 2, ska den fastställa en slutlig tidsfrist på två veckor inom vilken den marknadsinformation som saknas ska erhållas från de berörda företagen eller företagssammanslutningarna samt ge dessa tillfälle att yttra sig.

6. Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet enligt artikel 261 i EUF-fördraget att ompröva böter och viten som åläggs av kommissionen. Den får upphäva, minska eller höja ålagda böter eller viten.”

4. I artikel 7 ska följande punkter läggas till:

”8. Innan kommissionen antar ett beslut enligt punkterna 2–5 ska den inom en tidsfrist som normalt inte överstiger en månad ge den berörda medlemsstaten möjlighet att yttra sig om de upplysningar som lämnats till kommissionen och medlemsstaten enligt artikel 6a.3.

9. Kommissionen får i ett beslut som fattas i enlighet med punkterna 2–5 inte använda sådana konfidentiella upplysningar från uppgiftslämnare som inte kan aggregeras eller på något annat sätt anonymiseras, om den inte har fått deras samtycke till att lämna ut dessa upplysningar till den berörda medlemsstaten. Kommissionen kan fatta ett motiverat beslut, som ska delges det berörda företaget eller den berörda företagssammanslutningen, där den konstaterar att upplysningar från en uppgiftslämnare som markerats som konfidentiella inte är skyddade och fastställer ett datum

efter vilket upplysningarna kommer att lämnas ut. Denna period får inte vara kortare än en månad.

10. Kommissionen ska ta hänsyn till företagens berättigade intresse av att deras affärshemligheter och andra konfidentiella uppgifter skyddas. Ett företag eller en företagssammanslutning, som lämnar upplysningar i enlighet med artikel 6a, och som inte är mottagare för statsstödgärden i fråga, får begära, på grund av potentiell skada, att dess identitet inte avslöjas för den berörda medlemsstaten.”

5. Artikel 10.1 och 10.2 ska ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 får kommissionen på eget initiativ undersöka upplysningar om påstått olagligt stöd, oavsett vilken källa upplysningarna kommer från.

Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål undersöka klagomål från berörda parter i enlighet med artikel 20.2 och se till att den berörda medlemsstaten erhåller regelbunden och fullständig information om framstegen med och resultaten av behandlingen.

2. Vid behov ska kommissionen begära upplysningar från den berörda medlemsstaten. Artiklarna 2.2, 5.1 och 5.2 ska gälla i tillämpliga delar.

När det formella granskningsförfarandet har inletts, kan kommissionen begära att en annan medlemsstat, ett företag, eller en företagssammanslutning lämnar upplysningar i enlighet med artikel 6a och 6b, vilka ska gälla i tillämpliga delar.”

6. Följande kapitelrubrik ska införas efter artikel 14:

”KAPITEL IIIA

PRESKRIPTIONSTIDER”

7. Rubriken till artikel 15 ska ersättas med följande:

”Preskriptionstid för återkrav av stöd”

8. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 15a

Preskriptionstid för åläggande av böter och viten

1. De befogenheter som kommissionen ges i artikel 6b ska omfattas av en preskriptionstid på tre år.

2. Perioden som anges i punkt 1 ska börja löpa den dag då överträdelsen som avses i artikel 6b begås. Vid fortsatta eller upprepade överträdelser ska perioden dock börja löpa den dag då överträdelsen upphör.

3. Åtgärder som kommissionen vidtar i syfte att undersöka eller ingripa mot överträdelsen som avses i artikel 6b ska avbryta preskriptionstiden för åläggande av böter eller viten, med verkan från den dag då åtgärden delges det berörda företaget eller den berörda företagssammanslutningen.

4. Efter varje avbrott ska preskriptionstiden börja löpa på nytt. Preskriptionstiden ska dock löpa ut senast den dag då sex år har förflutit utan att kommissionen har ålagt böter eller viten. Denna period ska förlängas med den tid under vilken preskriptionstiden tillfälligt upphör i enlighet med punkt 5.

5. Preskriptionstiden för åläggande av böter eller viten ska avbrytas under den tid som kommissionens beslut är föremål för prövning av Europeiska unionens domstol.

Artikel 15b

Preskriptionstider för verkställighet av böter och viten

1. Kommissionens befogenhet att verkställa beslut som fattats enligt artikel 6b ska omfattas av en preskriptionstid på fem år.

2. Perioden som anges i punkt 1 ska börja den dag då beslutet som fattats enligt artikel 6b vinner laga kraft.

3. Preskriptionstiden som anges i punkt 1 ska avbrytas

a) genom underrättelse av ett beslut om ändring av det ursprungliga bötes- eller vitesbeloppet eller om avslag på en begäran om en sådan ändring,

b) genom åtgärder som vidtas av en medlemsstat, på kommissionens begäran, eller av kommissionen, för att driva in böterna eller viten.

4. Efter varje avbrott ska preskriptionstiden börja löpa på nytt.

5. Preskriptionstiden som anges i punkt 1 ska avbrytas under den tid som

a) en uppgiftslämnare medges betalningsfrist, eller

b) indrivningen har skjutits upp enligt ett beslut av Europeiska unionens domstol.”

9. Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

Missbruk av stöd

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23 får kommissionen inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 4.4 i fall av missbruk av stöd. Artiklarna 6, 6a, 6b, 7, 9, 10, 11.1 och 12–15 ska gälla i tillämpliga delar.”

10. Artikel 20.2 ska ersättas med följande:

”2. Alla intresserade parter får inge ett klagomål för att underrätta kommissionen om påstått olagligt stöd och påstått missbruk av stöd. För detta ändamål ska den berörda parten fylla i ett formulär som fastställts i en genomförandebestämmelse som avses i artikel 27 och ska ange alla de obligatoriska upplysningar som begärs i det.

Om kommissionen anser att den intresserade parten inte följt det obligatoriska formuläret, eller de faktiska och rättsliga omständigheter som lagts fram av den intresserade parten inte utgör tillräckliga skäl för att, på grundval av en första undersökning, visa att olagligt stöd eller missbruk av stöd föreligger, ska den underrätta den intresserade parten om detta och uppmana denna att lämna synpunkter inom en föreskriven tidsfrist, som normalt inte ska överskrida en månad. Om den intresserade parten inte har framfört några synpunkter inom den föreskrivna tidsfristen, kommer klagomålet att anses ha återkallats. Kommissionen ska underrätta den berörda medlemsstaten när ett klagomål anses återkallat.

Kommissionen ska till den klagande skicka en kopia av sitt beslut i ett ärende som gäller föremålet för klagomålet.”

11. Följande kapitel ska införas efter artikel 20:

”KAPITEL VIA

GRANSKNING AV BRANSCHER OCH STÖDINSTRUMENT

Artikel 20a

Granskning av branscher och stödinstrument

1. Om den tillgängliga informationen ger rimlig anledning att misstänka att statliga stödåtgärder som vidtas inom en viss sektor eller på grundval av ett visst stödinstrument avsevärt kan begränsa eller snedvrída konkurrensen på den inre marknaden i flera medlemsstater eller att befintliga stödåtgärder inom en viss sektor i flera medlemsstater inte är, eller inte längre är, förenliga med den inre marknaden, får kommissionen göra en utredning i olika medlemsstater av den berörda branschen eller användningen av det berörda stödinstrumentet. I samband med utredningen får kommissionen uppmana medlemsstaterna och/eller de berörda företagen eller företagssammanslutningarna att tillhandahålla de upplysningar som är nödvändiga för tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, med vederbörlig hänsyn tagen till proportionalitetsprincipen.

Kommissionen ska för varje begäran om upplysningar i enlighet med den här artikeln ange skälen för undersökningen och valet av mottagare av en begäran.

Kommissionen ska offentliggöra en rapport om resultaten av sin utredning av särskilda branscher eller stödinstrument i olika medlemsstater och uppmana medlemsstaterna och eventuella berörda företag eller företagssammanslutningar att lämna synpunkter.

2. Upplysningar som erhållits genom branschutredningar får användas inom ramen för förfaranden enligt denna förordning.

3. Artiklarna 5, 6a och 6b ska gälla i tillämpliga delar.”

12. Följande kapitel ska införas efter artikel 23:

”KAPITEL VIIA

SAMARBETE MED NATIONELLA DOMSTOLAR

Artikel 23a

Samarbete med nationella domstolar

1. Vid tillämpning av artiklarna 107.1 och 108 i EUF-fördraget får medlemsstaternas domstolar från

kommissionen begära upplysningar som den förfogar över eller yttranden i frågor som gäller tillämpningen av reglerna om statligt stöd.

2. Om en konsekvent tillämpning av artiklarna 107.1 eller 108 i EUF-fördraget så kräver, får kommissionen på eget initiativ avge skriftliga yttranden till de domstolar i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av reglerna om statligt stöd. Den får också, med den berörda domstolens tillstånd, avge muntliga yttranden.

Kommissionen ska underrätta den berörda medlemsstaten om sin avsikt att lämna in yttranden innan den gör det formellt.

Endast i syfte att utarbeta sina yttranden får kommissionen begära att den berörda domstolen i medlemsstaten överlämnar de handlingar som står till domstolens förfogande och som är nödvändiga för kommissionens bedömning av ärendet.”

13. Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Mottagare av beslut

1. Beslut som fattas enligt artiklarna 6a.7, 6b.1, 6b.2 och 7.9 ska riktas till det berörda företaget eller den berörda företagssammanslutningen. Kommissionen ska utan dröjsmål delge mottagaren beslutet och ge mottagaren tillfälle att meddela kommissionen vilka upplysningar den anser ska omfattas av tystnadsplikt.

2. Övriga beslut som fattas av kommissionen enligt kapitlet II, III, IV, V och VII ska riktas till den berörda medlemsstaten. Kommissionen ska utan dröjsmål delge den berörda medlemsstaten beslutet och ge denna medlemsstat tillfälle att meddela kommissionen vilka upplysningar den anser ska omfattas av tystnadsplikt.”

14. I artikel 26 ska följande punkt införas:

”2a. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra de beslut som den fattar i enlighet med artikel 6b.1 och 6b.2.”

15. Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Genomförandebestämmelser

Kommissionen ska i enlighet med förfarandet i artikel 29 ha befogenhet att anta genomförandebestämmelser om

- a) form, innehåll och andra närmare bestämmelser om anmälningar,
- b) form, innehåll och andra närmare bestämmelser om årliga rapporter,

c) form, innehåll och andra närmare bestämmelser om klagomål som inges i enlighet med artiklarna 10.1 och 20.2,

d) närmare bestämmelser om tidsfrister och beräkningen av tidsfrister, och

e) den räntesats som avses i artikel 14.2.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 juli 2013.

På rådets vägnar

C. ASHTON

Ordförande
